

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. VII. Recta exigit ratio, ut firmiter credamus immaculatam
Conceptionem sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Recta, exigit ratio, ut firmiter credamus Immaculatam Conceptionem Sanctissima Virginis.

ARTICULUS VII.

Objec-
tiones contra
Concep-
tionem Imma-
culatam
Sanctissima
Virginis,

Quæ ratio est, incipit magna cum indignatione Jolanus, quæ pari passu ambulare faciat Sanctam Virginem cum JESU CHRISTO? si ipsa nunquam fuit obnoxia peccato, non magis, quam ille, ergo æqualem cum illo obtinet innocentiam. Nonnè hoc est injuriæ lacestere Filium, dum volumus honore Matrem? Quæ ratio dicens, quod ipsa non veniat in partem ingentis beneficij, Redemptionis Salvatoris mundi? Si enim non fuit perdita, etiam non fuit redempta: an ipsa Sola hoc titulo obstricta non erit suo Filio? Quis non videt, injuriæ affici per hoc cum Filio simul & Matrem? Quæ ratio eximendi ipsam à lege tam clarâ, tamque universalî in Scripturâ, quod omnes filii Adæ, ipsius involvantur culpa? Ecce exceptiatur illa Sola, cum sit filia Adæ descendens ab ipso via ordinatio, sicut omnes alij, & nec unicus Scripturæ inveniatur textus, qui conferat ipsi Exemptionem ab hac lege? hoc est sub obtentu devotionis, effingere sibi chimeras, bona & sanæ menti intolerabiles. Sed quæ ratio concipiendi in animo opinionem, quæ manifestè videtur

impossibilis? quæto enim ex te; an justificari potuit, antequam formaretur? Hoc est impossibile: nam quando Deus suam dat gratiam, dat ipsam alicui, qui est: Jam à primo instanti, quo ipsa est, est filia Adæ, & consequenter obnoxia peccato; cogitare aliter est pura imaginatio.

Dicebat hæc tantâ cum Emphasi, ut luculenter appareret, estimare ipsum omnes rationes suas invincibiles; sed pius noster & dominus Viator resumit illas omnes, unam post alteram, nobisque ostendit, ipsas esse tam infirmas, ut nullam mereantur considerationem: Exin adjicit alias tam efficaces ad stabiliendam veritatem Conceptionis Immaculatæ Virginis Sanctissimæ, ut persuasissimi circa illam maneremus omnes.

Fateor, inquit illi, magnam commissurum blasphemiam, si inducere quis vellet Sanctissimam Virginem pari passu cum JESU CHRISTO ambulantem; siquidem semper infinita, & plusquam infinita, si ita loqui licet, distantia est inter Deum & creaturam; sed propugnare, quod Sanctissima Virgo nunquam fuerit maculata aliquo peccato, non magis, quam JESUS Christus,

hoc

JESUS
Christus est
impeccabi-
lis per na-
turam, & B.
Virgo per
gratiam.

hoc non est dicere, quod ipsi sit a
qualis; siquidem JESUS CHRI-
STUS est impeccabilis ex se ipso,
& Sanctissima Virgo ex se ipsa
erat capax peccati; quod JESUS
CHRISTUS peccare non potuerit,
ex propriâ habebat natura; quod
Sanctissima Virgo non peccave-
rit, erat ex gratia speciali ipsi à
Filio suo Unigenito concessa: an-
dicas, hanc opinionem injuriâ af-
ficere Filium, dum vult hono-
rate Matrem, cùm potius lucu-
lenter utique ingentem conci-
liet honorem.

Sanctissima
Virgo fuit
Redempta
citra id,
quod fuerit
antè perdi-
ta.

Inquiris rationem, ob quam
velimus Sanctissimam Virginem
eximere à beneficio Redemptio-
nis Communis; Et ideò ipsam vis-
esse perditam in peccato, ut re-
dempta sit per gratiam. O quam
præclarum foret medium confe-
rendi vitam homini, excidendo
ipsum, ut resuscitetur ad vitam!
Hem permitte ipsum vivere, ma-
jori ipsum afficies beneficio; ita
egregius sanè est modus, demon-
strandì Sanctissimam Virginem
esse redemptam, dum dicitur ip-
sam prius fuisse perditam. Absit
cogitare à nobis, quod Sanctissi-
ma Virgo privata fuerit magno
beneficio Redemptionis Salvato-
ris mundi; potius ex opposito
credimus, ipsam abundantius &
nobiliori quadam ratione ipsius
esse participem, quam cæteras
omnes creaturas. Si nil aliud tra-
heret exinde lucri, nisi quod li-

berata fuerit è tyrannide peccati,
postquam ipsius fuerat mancipi-
um, nil majus haberet, quam
cæteri omnes: ut ergo à cæteris
distinguntur, uti procul dubio
exigit dignitas Matri Dei, credi-
mus, gratiam Salvatoris longè Ex-
cellentiore ratione ipsi fuisse ap-
plicatam, quam cæteris filijs A-
dæ. In alijs gratia reddit vitam ^{Quâ ratiō?}
animæ, postquam perpetua ^{ne gratia} jam ^{Redem-}
est mortem peccati; Sed in ipsa ^{ptionis fue-}
conservavit semper gratia vitam ^{rit applica-}
animæ suæ, ne moretetur un-^{ta Sanctissi-}
quam per peccatum. Alij fue-
runt redempti. eòquod fuerint
mancipa; Sed hæc redempta est
magni pretio, ne evaderet ua-
quam mancipium: Sic omnes re-
dempti sunt redemptione purga-
tiva, quæ excellens est; sed hæc
pretiosior coram Deo cæteris om-
nibus creaturis, redempta est re-
demptione præservativâ, quæ no-
biliar est absque comparatione.
Est ne hoc dicere, quod ipsa
non sit particeps Redemptionis,
quodque nil debeat & Salvatori
mundi.

Allegasti pro tertia ratione,
quod sit lex universalis, constrain-
gens omnes filios Adæ, ut ob-
noxij fiant peccato totius natu-
ræ, cuius ipse fuit origo; Et ex
hoc te bene concludere putas:
ergo Sanctam Virginem compre-
hendi quoque oportet sub hâc le-
ge; & ego jure æquissimo tra-
ho exinde consequentiam pro-

P 3 sue

**Lex uni-
versalis
non con-
cernit eos,
qui gaudent
privilegio.**

Ipsius oppositam : quandoquidem hæc lex universalis est, involvens omne vulgus hominum, Mater Dei non comprehenditur sub ipsius: Nonnè enim clarè videmus, hoc esse ipsius privilegium, quod quasi nunquam comprehendatur legibus communibus ceterorum hominum. Quâ ratione concepit ipsa Filium suum Unigenitum ? quâ ratione ipsum peperit ? quâ ratione totam vitam suam egit in terris absque peccato ? quâ ratione mortua est ? quâ ratione resuscitata, & corpore ac animâ translata in Cœlum ? In omnibus his ansecuta est legem ceterorum hominum ? Cùm igitur videamus, ipsam privilegiatam esse in ceteris omnibus ; Ecce dubitemus, quia privilegiata quoque fuerit in punto Conceptionis suæ Immaculatae, quod tanti momenti est pro gloriâ Dei, & singulari ipsius honore ! Quid experiris repugnatiæ in amplectendâ regulâ hæc universalis & versali Sanctorum Patrum, quod dubitandum non sit, quin concesserit Deus Sanctissimæ Virginis omnes prærogativas, omnia privilegia, omnesque gratias, quæ congraunt Matri Dei: dubitare de hoc nemo potest, nisi quis dicere vellet, non honorasse, sicut potuerat, tam filium suam Matrem ; Sed an quidquam magis congruat dignitati Matris Dei, quam nunquam maculatam fuisse peccato, per quod facta fuisset mancipium diaboli !

**3. August.
Serm. de
Assumpt. &
versali Sanctorum
Patrum, quod
Epist. 3. ad
Volusiam.**

Ecce igitur tertiam quoque tuam rationem, quæ ratio non est.

Et quantum concernit ultimam, ^{Sanctissima} in quâ invenire te putas impossibili Virgo nullitatem, quod nimis ^{pax tua} Sanctissima minus. Virgo prius receperit gratiam, recipie quam accepit esse, non admundum gaudium ingeniosa est tua argutia. Verum est, quod oporteat aliquem esse peccatum, ut recipiat gratiam : Sed nonne similiter aliquem esse oportet, ut recipiat peccatum ? quis dixit tibi, quod ipsa non fuerit capax ad recipiendum gratiam in primo instanti sui esse, sicut ad recipiendum peccatum ? Dicis, in ipso instanti, quo habet esse, est filia Adæ, & consequenter peccatrix ; Et ego dico, in ipso instanti, quo habet esse, est, ut Mater sit Filij Dei, & consequenter est absque peccato.

JESUS CHRISTUS interrogabit te ; Ecce hæc notare me vis animadversione, quæ Vati Jeremias extorsit lacrymas : *Confusa es! Mater ter vestra nimis;* Aspice confusio- ^{v. 12} nem Matris tuæ, quam infecit peccatum, quamque diabolus olim suis annumerabat mancipijs ; Et tu sto, dum idipsum tolerasti : vel non potui dicier, ^{Est dedec} vel non voluisti custodire il- ^{inferre} lam ab hoc opprobrio. Si non potui dicier, ^{Sanctissi} ubi est omnipotentia Dei, infestam tremebat ^{trem ipsius} quam inquis habere te in tuâ potestate ? Si noluisti, ubi est amor Filiij erga Matrem Matrum omnium amabilissimam ? neutrum animad- verti in me potest absque notâ blasphemiarum maximâ.

Sinon eram omnipotens, diceret tibi JESUS Christus, an poteram ipsam facete Matrem Virginem? Et si summè non amarem ipsam, an & egism & assumpli-
sem mihi ipsam in Matrem? si igitur dubitare non potes nec de potestate mea, nec de amore meo erga proptiam Matrem moam, cur dubitates de eo, quod verè ab omni genere peccati custodie-
tim ipsam. Quis est ex vobis omnibus, qui si sibareret liberta-
tem efformandi talēm, qualem vellet, sibi Matrem, non efforma-
ret illam tam perfectam ut min-
imus in illā defectus non inveniet locum? si igitur tam benè tu er-
ga propriam tuam afficeris Matrem, ut quid dubitas, quin pariter affi-
ciat ego erga meam? an forsitan credis, majori me pollere te bo-
nitate? an impingere mihi voles notam, quam non tolerares in teiplo? quid dicere posses JESU Christo, si æquissimam hanc tibi proponeret querimoniam?

Bonus noster Viator pteserebat hæc tanto cum Spiritus ser-
vore, ut cum attolereret vocem suam in hoc colloquio tanto cum ro-

bore ac tanto sublimi, sicut ali-
quis fecisset prædictor, inadver-
tentia attraxerit plenum audito-
rum coronam, qui se congrega-
runt circa nos, ad auscultandum,
quid diceret. Inter alios aderat
illustris quædam foemina, cui no-
men Artemisia, Sanctissimæ Vir-
gini admodum devota, quæ cùns
ligeret venisse se modò circa Con-
sultationis nostra finem libenter
rogasset nos, ut illam totam rei-
teraremus. Sed Viator noster
tum urbanitate tum chatitate ta-
tus resertus, dicit illi: Ne doleas
Domina, de eo, quod negle-
xisti; Non nisi locutus sum contra
inimicos gloriæ Sanctissimæ Vir-
ginis ad probandum ipsis verita-
tem Conceptionis suæ Immacu-
latæ; hoc tibi necessarium non erat, cùm id ipsam teneas &
credas firmissimè. Sed quia vi-
deo pietati tua solatio fore, si lo-
quentem audieris de excellentijs
admirandæ hujus Matris, aliam
desuper instituam Consultatio-
nem, quæ magis hæc attidebit
tibi? Et res dilata est in

diem sequentem.

* * *

CONSUL